

Prentkaarten aan 5 en 10 frank

Naar aanleiding van mijn vorige bijdrage over de weergave van Oostendse affiches op prentkaarten, kreeg ik van enkele collega's-verzamelaars de terechte opmerking dat ik door te schrijven dat bepaalde kaarten nu soms 1.200 tot 1.500 frank waard zijn, de indruk had gewekt dat alle oude prentkaarten zo kostbaar zijn.

Beslist een terecht opmerking want niets is minder waar. Men kan immers nog altijd prentkaarten van vóór de Eerste Wereldoorlog kopen voor de luttele prijs van 5, 10 of misschien 20 frank.

Laat me dan ook even duidelijk zijn. Toeristische kaarten met bijvoorbeeld een afbeelding van het Kursaal, de zeedijk, het strand, de havengeul of de Oostendse Leopoldhaven werden destijds op duizenden exemplaren gedrukt en verstuurd. Het spreekt dan ook voor zich dat die kaarten slechts een beperkte waarde hebben. In tegenstelling tot andere (toeristische) prenten die, omdat ze bij de toenmalige toerist maar weinig succes hebben gekend en bijgevolg maar zelden zijn verstuurd, intussen wel waardevol zijn geworden. Wij denken hierbij aan de afbeeldingen van interieurs van hotels en restaurants, aan de gelegenheidsuitgaven naar aanleiding van processies en stoeten of aan de reeks over de pionier-vliegenier Olieslagers op het strand van Oostende. Omdat er van die kaarten bij

uitgifte niet veel verkocht zijn geweest, kan men er na 80-100 jaar nog maar weinig terugvinden. Met het gevolg dat de prijs van zo'n prenten gemakkelijk de hoogte inschiet. De waarde van een oude prentkaart hangt dus hoofdzakelijk af van de zeldzaamheid ervan.

Een havenzicht van enkele franken

Een andere belangrijke factor die zeker meespeelt bij verzamelaars is het thema van de afbeelding op de kaart. Zichtkaarten van trams, molens en oude volksbuurten zijn bijvoorbeeld erg gegeerd bij themaverzamelaars. Zo zijn er liefhebbers die alles verzamelen over trams in heel België. Die mensen leggen voor een grootbeeld van een oude Oostendse tram misschien wel 3.000 frank uit!

Anderzijds zal de prachtig-

ste kaart van bijvoorbeeld het Oostendse Kursaal met moeite duurder gaan dan 50 frank. Meestal zal de verzamelaar voor zo'n beeld slechts 20 frank moeten neertellen. Zeldzame kaarten, ook al zijn ze licht beschadigd, worden duur betaald terwijl het best bewaarde zigtje van de haven nooit meer dan enige franken waard zal zijn.

Kortom, sommige kaarten van voor 1914 zijn nog geen 10 frank waard terwijl voor bepaalde gekleurde prentkaarten uit de zestiger jaren dan weer meer dan 100 frank wordt uitgelegd. Hierbij denk ik vooral aan afbeeldingen van intussen verdwenen hotels, uit de vaart genomen pakketboten of de typische in het geel geschilderde trams.

Zeldzaam is duur

Zeldzame pareltjes zijn bij-

voorbeeld ook de prentkaarten die sommige folkloristische verenigingen, zoals De Orde van de Kloeffe, De Oostendse Schatten of De Orde van de Wullok vroeger van hun groep hebben laten drukken. Dergelijke kaarten vind je maar uiterst zelden op beurzen met het gevolg dat de waarde ervan navenant hoog wordt geschat.

Eigenlijk geldt voor de prentkaarten hetzelfde beoordelingscriterium als voor de postzegels: niet zozeer de ouderdom maar vooral de zeldzaamheid van het verzamelobject is van tel.

We publiceren hierbij twee kaarten die men op beurzen —als men maar het geduld kan opbrengen om te zoeken— gemakkelijk voor de prijs van 10 frank op de kop kan tikken.

(Omer Vilain)



Een beeld van de Zeedijk anno 1908.

Ostende. — Quai des Pêcheurs.

*L. Bouché
Le 21-2-05*



L. L. Bouché - 49

De visserskaai rond 1905.